

დავით კოჭიანიძის სპატი

სიყვარული და ზარმაცის ნიჭიანობა

საფეხბურთო პულის დუგდუგი ყველაზე ხმამაღლა მანჩესტერში ისმოდა ბოლო ხანს. იქაური გულშემატკივრებისთვის სამწუხაროდ, ეს არ იყო სასიამოვნო ხმა, რადგან განსორებით გამონეული ტკივილისგან იმყოფებოდა უცნაურად, მაგრამ ინგლისელთა უფუნებობის, იქაურ სტადიონებზე დაღვრილი ცრემლის მიზეზი ორი არაინგლისელი კაცი გახდა - ირლანდიელი როი კინი და ჩრდილოირლანდიელი ჯორჯ ბესტი. პირველმა "მანჩესტერ იუნაიტედმა" დატოვა თუ დაატოვებინეს, მეორემ - აქაურობა.

ბესტის თამაში არ მინახავს, კინის - რამდენიც გენებოთ, მაგრამ მთავარი ეს კი არა, ის არის, რომ საფეხბურთო ცხოვრებას ორი არცთუ ჩვეულებრივი ადამიანი გამოაკლდა. შეიძლება რომ კიდევ სადმე გააგროოს ბურთი, მაგრამ ის აღარასდროს იქნება ნამდვილი კინი, მანჩესტერელი გიუმაუი კინი.

თუ მეხსიერება არ მალაატობს, ბესტი ბრიტანელთათვის ცოტა უცხო სასმელს, წითელ ღვინოს ეტანებოდა. ბესტს ქალბებიც უყვარდა, უფრო ქერა და ქორფა ქალები. ვერც ფეხბურთს იფიქრებდა, რადგან ღმერთმა ამისთვის მოავლინა აქ. ღვინო, ფეხბურთი, ქალები: მეტად ჯიჯიტიური სამაიაა და როცა კაცს სამივე განყოფილებაში ბესტისებრი წარმატებები გაქვს, უკვე მაგარი ხარ.

ასეთი არაჩვეულებრივი ფეხბურთელები ჩვენც გვყოლია. ზოგი ეზოს ვერ გაცდა, ზოგი უბანს და ზოგიც რაღაც ასაკს. ამ ბიჭებზე ამბობდნენ, რომ გენიოსები არიან და მათაც ყველაზე მეტად ამის მოსმენა სიამოვნებდათ. განსაკუთრებით სუფრაზე, ლამაზ-ლამაზი გოგოშკების თანდასწრებით. ასეთებს ჩვენში "ნიჭიერებს", მაგრამ ზარმაცებს" ეძახის და მათი ნახვევარი მაინც პროფესიონალურ ფეხბურთს რომ გაჰყოლოდა, დღეს აყვავებულები ვიქნებოდით.

ნიჭიერი, მაგრამ ზარმაცი ბიჭი უამრავი შემხვედრია. ბევრი მეგობარიც მყავს ასეთი და მათგან არც ერთი არ გამოვიდა ის, რაც უნდა გამოსულიყო. ჩვენ ერთად ვიცავდით თბილისის სხვადასხვა ეზოებს, ვუვებდით მოქმედ ფეხბურთელებს, ხანდახან ნაკრების წევრებიც ვაკვირდებოდა, მინიფეხბურთის გუნდებთანაც ვაკვირდებოდა კაცურად და უმეტესობას არ სჯეროდა ჩვენი არაპროფესიონალიზმისა.

იმ დღეს კასეტა ვიპოვე კარადაში. ასე, შემთხვევით ვპოულობ ბოლმე წელიწადში ერთხელ და სიამოვნების სევანს ვინწყობ. ამ კასეტაზე ერთ-ერთი უბანთმორისი ტურნირის ფინალია ჩანს: "იარმურკა"-ს "სოლოდაკი" იარმურკაზე, სომხური სკოლის ეზოში - იქ, სადაც ძალიან ბევრი ზარმაცი ნიჭიერი სწავლიდა სასწულეებს.

იმ თამაშამდე ორიდღე კვირით ადრე "იარმურკა" "ცეკაზე" ფინალში გაგაწმარეთ ნ:1. "ცეკაც" ლეგენდარული სარბიელია, მრავალ მალანდროთა აღმზრდელი. მგონი ერთხელ გამბედავით კიდევ მისი ისტორია, თუ როგორ ააშენა ჯუმბერ პატიაშვილმა კომუნისტების დროს და როგორ იხვეწებოდა ყოველი ახალი მთავრობის მოხელისას. დღეს იქ უკვე ევროპული, ბიზნის საფარია თავისი პროექტორებით და ამბებით. "ცეკა" კი იმიტომ ჰქვია და ყველა ასე იმიტომ ეწევა თავს, რომ მთავრობის სახლის წინაა სულხან-საბას ქუჩაზე.

სოლოდაკური ფინალისგან განსხვავებით, მეტოქე გაძლიერებული შემადგენლობით დაგვეგდა - მოედნის ოთხივე მოთამაშე ფეხბურთელი გახდა. ორისგან უკვე არაფერი იყო გამოსული, რიგითი ჯანიანი, სწრაფი ბიჭები იყვნენ. ერთი ადრე თბილისის "დინამოს" ძირითადში თამაშობდა, მეოთხე კი საქართველოს ერთ-ერთ ყველაზე პერსპექტიულ ბავშვად ითვლებოდა.

ჩვენ? ჩვენ უბრალოდ უზომოდ გვიყვარდა ბურთის დევნა და რაც ამ შემთხვევაში უმთავრესია და რისთვისაც ვისხენებ საერთოდ ამ ამბავს - გვიყვარდა ერთმანეთი. ჩვენ ერთნი ვიყავით. სიგარეტსაც ვაფუილებდით, სასმელიც გვიტაცებდა და ერთი დღეც არ გვივლია ფეხბურთზე.

ამოსუნთქვას არ გავცლიდნენ, გაუჩერებლად დარბოდნენ და მაგრადაც გაგებდნენ. პირველი ტაიმი 0:2 წაგავით. მეორეში 2:2 გახდა და გახდა თუ არა, კიდევ ორჯერ გაგვიტანეს. სამი წუთი იყო დარჩენილი და რაღაც მოხდა. ალბათ სასწაული, ოღონდ ლოგიკური, რაღაცისგან წარმოქმნილი. ჯერ ერთი გავკვითხეთ, ბოლო წამებზე გავათანაბრეთ და დამატებით დროში 6:5 მოვიგეთ.

ალბათ ეს მოხდა ბარსელონაშიც, როცა "მანჩესტერ იუნაიტედმა" "ბაიერნი" ნაქცია. და რიო დე ჟანეიროშიც, 55 წლის წინათ, ახალაშენებულ, ბრაზილიელებით გაძევილ "მარაკანაზე", ურუგვაიმ რომ მოუყო მასპინძლებს. ფეხბურთი მარტო ფიზიკურ-ტექნიკურ-ტაქტიკური მომზადება არ არის. ბევრ დიად ადამიანს უთქვამს, რომ ფეხბურთი ძალიან ჰგავს ცხოვრებას და მე მთლიანად ვეთანხმები ამ აზრს. პრაქტიკაში ვნახე და იმიტომ. ჰოდა, თუ სოკერი ცხოვრების პატარა მოდელია, მაშინ სიყვარულიც მნიშვნელოვანი ყოფილა. მნიშვნელოვანი კი არა, პრინციპში, გადამწყვეტიც.

ბრაზილია მაშინ ურუგვაიზე გაცილებით ძლიერი იყო, გერმანელებმაც მაგრად აჯობეს "იუნაიტედს" და "იარმურკამაც" უკეთ ითამაშა, მაგრამ სამივეს რაღაც აკლდა. გვიყვარდეს ერთმანეთი, ჩვენი საქმე და ყველაფერი იმაზე კარგად იქნება, ვიდრე წარმოგვიდგენია. P.S. სადღო, კობი! მომავალ სამშაბათამდე

ფეხბურთი

კაკას შეხედულება

ცოტა ფული ტრიალებს, მაგრამ ვერ ვიტყვი, რომ ფეხბურთელთა ხელფასებზე მანცდამანც დიდი თანხები იხარჯება.

თქვენი აზრით, როგორია აგენტების როლი თანამედროვე ფეხბურთში?

არაკეთილსინდისიერი მოქცევის გამო ზოგიერთმა აგენტმა ყველა კოლეგას სახელი და რეპუტაცია შეულახა. თუმცა უზნეო ხალხი ყველა ან არსებობს. არსებობს პატიოსანი აგენტთა არც ისე მცირე ჯგუფი, რომლებიც ფეხბურთელებს სწორად ეხმარებიან. ეს სპეციალისტები ბევრს უხმობენ რომ არ აგვირებდნენ, ფეხ-

თუ შემთხვევაშიც კი ვცდილობ, მათ ერთი კადრი მაინც გადავღებინო.

ამდენი მატჩით ფეხბურთელები ძალიან ხომ არ იტვირთიან?

პასუხი მარტივია - ეს რომ მართალი არ იყოს, ფეხბურთელები ინუნუნებდნენ? ბოლოს და ბოლოს, პროფესიონალი ფეხბურთელი თავისი განსაზღვრებით ადამიანია, რომელსაც ფეხბურთის თამაში მოსწონს. თუმცა, თუ მატჩების რაოდენობა ძალიან ბევრია, ფეხბურთელი ნაკლებად მნიშვნელოვანი მატჩების წინ მოტივაციას კარგავს. ეს ძალიან გამოსავლის მოძიებაა ძალიან ძნელია. ამ საკითხით ხელმძღვანელი ორგანიზაციები უნდა იყვნენ დაინტერესებულნი.

დობიანი სერიოზული პრობლემაა როგორ შეიძლება მასთან ბრძოლა?

გამოუვალი მდგომარეობა არ არის, მაგრამ დობიანსა და წამლებს მუდმივი კონტროლი სჭირდება. უბრალოდ, უსამართლოა, როცა მთავარმა მწველობმა ფიზიკურ ზღვარს გადააბიჯოს. თუმცა, ამას საერთო არ აქვს აქვს აკრძალულ პრეპარატებთან, რომლებიც აღდგენას უწყობს ხელს. ფეხბურთელი ბევრისთვის მისაბამი ახალგაზრდა და მას უნდა ესმოდეს, თუ რა შეიძლება მოჰყვას აკრძალული პრეპარატების გამოყენებას. ჩემთვის განსაკუთრებით არ აქვს არაფერი აკრძალული პრეპარატი მიგვიღია და რაღაც ნარკოტიკი. ორივე საქციელი ამორალურია.

Advertisement for 'მეორე საბრანტო კონკურსი სკოლებსათვის კომპიუტერული აღჭურვის მოსაპოვებლად'. Includes logo and contact information for the organizing institution.

Advertisement for 'მოწვევა კონკურსზე' (Invitation to Competition). Details the competition structure, including levels from elementary to advanced, and contact information for registration.

Advertisement for 'Call Center' recruitment. Features images of smiling staff members and contact details: Tel:(995 32) 24 45 98 and www.cc.ge.

